

jatelj, take hijene v ženski podobi se nahajajo tukaj na Dunaju. Tako pripovedoval mi je razburjeni prijatelj Anton. No jaz zmajaval sem ves presenečen z glavo, ter priznal, da tako pokvarjenega ženstva, ki so na Dunaju pač ne mogel se nadjati.

Med tem dospela sva na Antonovo stanovanje. Vzela sva moje stvari, ter se napotila proti kolodvoru, železnice cesarja Franca Jožefa, kamor nas je voz konjske železnice ali tramvaja, hitro pripeljal. Od prijatelja Antona sem se poslovil, mu pri tem prav dooro v roko stisnil, ter rekel: Anton, glej da si jutri o pravem času na kolodvorz v K. In ločila sva se.

Drugi dan dospel je prijatelj ter vojčina Anton ob ozračem času ter v svatovskem, to je elegantnem salonskem oblačilu v K. le klobuk je imel nizek. Seboj prinesel je tudi krasen šopek za nevesto. Jaz pričakoval sem ga seveda tudi v svatovskem oblačilu, pa isto tako z nizkim klobukom. Kočijaž, ko je imel na glavi kaj visok, če tudi že precej oguljen ter porjaveli cilindri, gledal je naju precej po strani. Gotovo si je mislil, danes mi bode pač malo v žep padlo, vsaj za cilindre denarja nimata.

Isto tako, debelo pogledavaji in nekam dvomljivo so nas pozdravljali meščani — s katerimi sem bil jaz večinoma prav dobro poznan — ko sva se skozi mesto peljala.

Ko sva pa na stanovanje moje neveste dospela, bilo ni jadikovanja in prigovarjanja, zaradi nesrečnih cilindrov ne konca ne kraja. Skoraj bi se bila že poroka razdrla, ker midva z vojčino cilindrov, katerih so nam vse polno usiljevali, le natakni nista hotela. Da, treba je bilo cele diplomatične razprave, za dognati, da se človek tudi brez cilindra lahko pošteno poroči, to je oženj. In tako se je tudi zgodilo. Vsi drugi gospodje svati bili so tubolirani, isto tako vsi kočijaži, le jaz, kakor ženin in moj prijatelj Anton, kakor vojčina, tičala sva pa pod pohlevnimi nizkimi klobuki. Oj kako čudenje, kako strmenje ni obujalo to po mestu, ko smo se iz nevestenega doma v cerkev in po poroki iz cerkve v hotel v katerem je bil svatovski obed vozili. Kar glave so ljudje skupaj stikali, in po mestu šel je jeden glas: Na, fesche Laut san scho de zwei Herrn Slobenen, aber Zylinderhut, künnten sö sich schon a Kafen.

Pa, dasi sem sem se po nazorih meščanov, osobito pa meščak v K. tako nedostojno opravljen poročil, živim hvala Bogu! se svojo soprogo vender le v prav srečnem zakonu. Sreče zakona mi tudi to ne moti, da moji sinovi ob svečanih prilikah v cilindrih okol hodiijo. Da, sreče zakona mi ne moti golo in čisto nič niti to, da si, kadar etiketa ali pa služba od mene to zahteva, tudi sam cilindri natakne. Soprega mi veli, da mi prav dobro pristojna. No in jaz prepričal sem se že zdavno, da mi cilindri trdega slovenskega čutja, katero v srcu nosim, še niti za jeden atom okužil ni. In isto tako okužil ga ni prijatelju Antonu., katerega, da si ga res le redko redkokrat pred oči dobim, še nikdar drugačega videl nisem,

nebo v cilindru. O to je pa tudi istina, da je vselej, kadar si cilindri na glavo natakne, prav živahno na dan svoje poroke spominjam. Isto tako spominjam se pa tudi živo latinskega pregovora, kateri veli: Tempora mutantur et noo mutamur in illis. (Podbradski.)

Novice.

— **Osebnosti.** Blagajniški kontrolor pri rudniškem ravnateljstvu v Idriji Aleksander Seitel je imenovan blagajnikom. — Železniški oficijal v Trstu Višeslav Hrašovec je imenovan postaje načelnikom v Kranji. — Deželnovladni koncipist v Ljubljani baron Rihard Apfaltrern je imenovan okr. komisarjem. Pri mestnem magistratu ljubljanskem so bili imenovani: Ivan Robida policijskim komisarjem, Jernej Boltar magistratnim protokolistom, Pavel Skalé nadzornikom mestne klavnice, Janko Rajar oskrbnikom mestne klavnice, Albin Semen koncipistom, Ivan Zemljich stavbenim asistentom, Ivan Hribar blagajniškim oficijalom, Ivan Vole računskim oficijalom pri mestni elektrarni Ivan Gutnik policijskim oficijalom, Franc Barle pisarniškim oficijalom, Danilo Šaplja računskim asistentom, Fran Teraninus cestnim nadzornikom, Friderik Košir kancelistom, Ivan Žerovnik drugim vodovodnim strojnikom, Franc Švigelj konceptnim praktikantom in Anton Šušteršič računskim praktikantom.

— **Cerkvene vesti.** Spiritual v uršulinskem samostanu ljubljanskem č. g. Valentin Eržen je imenovan za podvodjo v bogoslovno semenišču in mu je podeljen naslov duhovnega svetnika. — Semeniški podvodja č. g. Mihael Bulovec je imenovan spiritualom v uršulinskem samostanu — Prezentovana sta č. gg. Fran Košir na župnijo in Jakob Pavločič na župnijo Suhor.

— **Promocija.** Na graškem vseučilišču je bil 14. t. m. promoviran doktorjem prava g. Viktor Murnik iz Ljubljane.

— **Občinski svet ljubljanski** je sklenil, pritožiti se proti postopanju nemških profesorjev na ljubljanski realki pri naučnem ministru in zahtevati naj te nemške profesorje odpravi iz Ljubljane.

— **Shod na Brezjah.** Dne 27. t. m. je slovensko katoliško društvo za radoljski okraj priredilo na Brezjah shod na katerem je poslanec Pogačnik poročal o svojem delovanju v drž. zboru. Pri tej priliki je posl. Pogačnik ostro grajal postopanje dež. predsednika barona Heina glede imenovanja drž. hidrotehnika za Kranjsko.

— **Shod kranjskih notarjev,** se je vršil dne 18. t. m. in je sprejel resolucijo glede zakona, po katerem naj se v prihodnje napravljajo pri sodiščih listine za pridobitev zemljišč v vrednosti do 100 gld.

— **„Naša straža“.** Prva seja celokupnega odbora društva „Naša straža“ bo dne 4. januarja v mestni dvorani ljubljanski.

— **Požar.** Na Blokah je dne 15. t. m. gorelo pri posestniku Matevžu Modicu. Škode je 600 gld.

— **Umrl** je v Tustanu pri Moravčah dolgoletni jako zaslužni župan Luka Pirnat.

— **Premeten tat.** V Parizu je neki tat vlomil v stanovanje bogate gospe v ulici Moret. Prav ko je izpraznjeval omaro, vstopila je gospa v sobo. Videvši tatu je strahoma začela klicati na pomoč, potem pa se je brez zavesti zgrudila na tla. Tat je pobegnil iz sobe. Klicanje gospe je privabilo posle in sosede in pritekla sta z ulice tudi dva redarja. Gospa je bila tako zbegana, da je le težko povedala, kaj se je zgodilo.